

EVLİLİKTE AİLELERİN ROLÜ VE VAZİFELERİ

Eüzübillahimineşşeytaniiracim

Bismillahirrahmanirrahim

el-Hamdülillahi rabbil alemine hamden kesiran tayyiben mübareken fih. Ala külli halin ve küllü hiyn. vesselatu vesselamu ala seyyidina Muhammed'in ve alâ âlihi ve sahbihi ve men tebihu bi ihsânin ecmaine ettayyibine ettahhirin. Emmâ ba'du fe kâle Resûlullâh sallallahu aleyhi ve sellem.

a. Çocuklarınızı Evlenme Çağına Geldiğinde Uygun Kişiyle Evlendirin

زَوِّجُوا أَبْنَاءَكُمْ وَبَنَاتِكُمْ، حُلُوهُنَّ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ،
وَأَجِيدُوا لَهُنَّ الْكِسْوَةَ، وَأَحْسِنُوا إِلَيْهِنَّ بِالنَّحْلَةِ
لِيُرْغَبَ فِيهِنَّ

Abdullah b. Ömer *radiyallâhu an-hümâ*'dan rivayet edilmiş bir hadîs-i şerîf. Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz buyuruyor ki:

Zevvicû. Evlendirin. *Ebnâekum ve benatiküm*. Erkek çocuklarınızı ve kız çocuklarınızı evlendirin. Çocuğu evlenecek çağa geldiği zaman evlendirmek anne babaların önemli bir görevidir. Hem de iyi bir kimseyle evlendirmek görevidir. Çok dikkat etmeleri gerekir. Çok mühim bir olaydır evlendirmek. Çünkü uygunsuz bir kimseyle evlendirdiği zaman yavrusunun dünyası da âhireti de mahvolabilir. Hem dünyası mahvolabilir. Mutsuzluk, kavga, gürültü, geçimsizlik. Hem âhireti mahvolabilir. Haram, günah, imansızlık vesaire. O bakımdan çok önemli. Çok dikkat ederek evlendirmek lazım.

Yetişmiş olan kızını uygun gördüğü, sevdiği bir delikanlı, dinini imanını beğendiği bir kimse varsa “Evladım ben sana kızımı vermek istiyorum.” diyebilir. Demesi de lazım. Çünkü hayırlı bir kimseyle evlendirmek istiyor. Utanırım ben, isteyemem vesaire filan diye değil. Hatta Hz. Ömer Efendimiz'in yaptığı bir şeydir. Sahabe kötü şey yapmaz. Onların davranışları bizler için birer örnektir.

Ve evlendirme hususunda birbirlerinize yardımcı olun. Kardeşlerinizin çocuklarını,

yani ahbablarınızın, arkadaşlarınızın çocuklarını iyi kimselerle evlendirmeleri için onlara yardımcı olun. Çünkü siz birisine birisini teklif edebilirsiniz. Ama annesi babası teklif edemeyebilir. Onun için çok namuslu, çok becerikli, çok iyi bir kızcağz evde kalır da kendisini arz etmesini, kıvırtmasını, bilen bir kız kolayca hemen evlenebilir. Bu haksızlığa müdahale etmek lazım, yardımcı olmak lazım.

Hüllü hunne ezzehebe vel fidda. Altınla gümüşle onları süsleyin. *Halla, yuhalli, tahniyeten.* Süslemek demek. Bu ondan emir oluyor. Altın, gümüş, süs, ziynet takın; yani bilezik, yüzük, vesaire filan süsleyin.

Ve ecidü lehunne kisvete. Bu *le hunne* zamiri kız çocukları için. Erkeklerin, biliyorsunuz, İslâm'da altın takı kullanması yasaktır. Haramdır yani. Kızlar için bunlar. Kızları altınla, gümüşle, ziynet eşyalarıyla ziynetlendirin. Küpeydi, yüzüktü, gerdanlıktı, bilezikti, halhaldı neyse âdetlere göre.

Ve ecidu lehunne kisvete. Ve elbiselerini kıymetli, alımlı güzel elbiseler ile onların giyimlerini güzelleştirin. Güzel yapın, diyor

Peygamber Efendimiz. Bakıldığı zaman beğenilecek veya yakışacak elbiseler giydirin.

Ve ahsenu ileyhinne binnihle. Ve onlara cömertçe ikramda bulunun. Al evladım, evleniyorsun, al bol bol.

Liyurdava fihinne. Rağbetleri artsın. Damat namzetlerinin o kızlara meyli, rağbeti daha fazlalaşsın diye cömert davranın. “Al kızım, sana şu tarlayı verdim, falanca yerdeki tarlayı da verdim. Şunu da verdim. Rahat geçinin. Her şeyiniz hallolur.” deyince o zaman ama der; “Ben bununla evlenirsem, ev kirası meselesinden kurtulacağım.” der. Bilmem ne, der filan. Herkes bir hesap yapıyor şimdi.

Benim hanım çalışan bir hanım olsun, diyor şimdi. Nerden çıkarttın bunu? İslâm'da, aslını sorarsanız bana, aslında kadının ve çocuğun yemesi içmesi, giymesi, barınması erkeğin görevidir. Binâenaleyh kadının çalışması nereden çıkıyor? Kadının çalışması kıyamet alâmetlerindedir. Peygamber Efendimiz hadîs-i şerîflerinde buyuruyor ki: “Kadının

ticarethanesinde çalışıp kocasına yardımcı olması kıyamet alâmetidir.”

Yoktu eskiden böyle bir şey. Erkek kazanırdı. Hanım evde hanım hanım otururdu. Çoluk çocuğunu terbiye ederdi. Kur'an öğretirdi. Dikiş dikerdi vesaire. Öyle yürürdü iş. Sonradan çıktı bu şeyler. Kadın çalışamaz mı? Çalışır. Mecburiyet olursa çalışır. Niye çalışmasın? Çalışır. Ama kadınların yapacağı işleri iyi ayarlamak lazım. Elin adamının karşısına çıkartmamak lazım mümkünse. Çünkü akıllısı vardır, delisi vardır. Zır delisi vardır. Hıncır delisi vardır. Zır deliden öte bir de hıncır deliler var. Ondan dolayı dikkat etmek lazım gelir.

Bu hadîs-i şerîfe dikkat edelim. Evlilik konusunda şefaath, yardımcı olmak. Bazen de mesela iyi bir çocuk birisine talip oluyor. Allah'ın emriyle Peygamber'in kavliyle kızınızı istiyorum efendim, diyor. Kasılıyor baba. “Nerden mezunsun? İşin var mı? Maaşın ne kadar? Evin var mı?” Bilmem ne filan. Terletiyor damat namzeti, ama damat namzeti melek gibi bir insan. Biliyorum ki çok iyi. Melek

gibi bir insan. Akıllı, uslu, terbiyeli filan. Ama ahım şahım parası pulu, malı yok.

Sen onu biliyorsan gideceksin diyeceksin ki; kardeşim, hacı kardeşim. Haccı senle beraber yapmıştık hani, hatırlıyor musun? Safa ve Merve arasında sa'y etmiştik. Arafat'ta sıcakta nasıl birbirimize ayran ikram etmiştik, filan. Bu çocuk iyi çocuktur. Bunu kaçırma. Evet bu zengin değil parası yok ama iyidir. İyi insandır. Müslümandır. Kızını rahat ettirir. Cennete de girmesine yardımcı olur.

Eskiden file yokmuş. Zenbil varmış. Neden? Fileden aldığın şeyler görünür. Aralıklı. kırmızı kırmızı elmalar. Bir tane de altın gibi kavun. Bir de karpuz. Adam yutkunmaya başlar uzaktan gördüğü zaman. Üzümler, bilmem neler. Eskiden ne vardı? Zenbil vardı. Zenbil ne demek? Torba demek. İçi görünmüyor. Ne taşıdığı görünmüyor. Neden? Göz hakkı var diye. Göz hakkı olur diye. Görene vermen lazım. Ya da göstermemen lazım. Canı çeker, göz hakkı var.

Eskiden başkaydı işler. Şimdi değişti. Ama iyi mi oldu? Her değişme iyiye doğru

değişme mi oldu? Hayır. Hanımlar ayrı otursunlar, dikişten nakıştan kendi dünyaları kendi bildiklerini konuşsunlar. Beyler de burada konuşsun. Haremlik selamlık Peygamber Efendimiz'in yaptığı bir şey. Sünnet olan bir şey. Uygun olan bir uygulama. Kur'an'ın emri. Ondan dolayı ayıplıyor kişiyi.

Çalışkan talebeyi asistan aldirtmıyor. "Almayın, hem hafız. Onu almayın." diyor. "O haremlik selamlık yapıyor." diyor. Sen de yapıyorsun. Hepimiz yapıyoruz. Elimizden geldiğince haremlik selamlık yapıyoruz. Örtünmek Allah'ın emri diye. Örtünmenin bir çeşidi de kadınlarla erkeklerin karma olması. İhtilaf etmemesi diye ayrı oturuyoruz. Eskiden dârü'l müallimât vardı. Muallim hanımlar mektebi. Dârü'l muallimîn vardı. Muallim erkekler mektebi. Ayrıydı. Şimdi karıştı. Karışınca ne oldu? Karışınca bakışır. Bakışınca konuşur. Konuşunca başka şeyler yaparlar. Ayrı olmayınca.

Ben bir gün profesörün evinden Kızılay'dan fakülteye yürüyorum. Cebeci'de o zaman fakülte. Arka sokaktan yürüyorum, ana caddenin tozu toprağı dumanı iyi değil.

Kızılay'da arka sokaktan Cebeci'ye doğru yürüyoruz. Maarif Mektebi var orada. Özel, paralı. Oraya kızlar gidiyorlar. İlkokul kısmı da var; ortaokul, lise kısmı da var. Paralı, kıymetli bir mektep. Yabancı dil filan öğretiliyor. Küçücük kızlar gidiyor önümde. Maarif Koleji'nin ilkokul öğrencileri. Maarif Koleji'nin kıyafetlerini giymiş belli. Bacaksız. Bacakları var ama küçük. Bacaksız demek ne demek? Yani ufacık demek.

Niye bacaksız diyorum? Şimdi ben arkalarından hızlı gidiyorum, onların adımları küçük olduğundan yavaş yavaş gidiyorlar. Ben arkadan onlara yetiştim. Hizalarına geldim. Geçtim gittim. Aman Allah'ım aman. Duyduklarımı size söyleyemem. İki kız konuşuyorlar. Boylarından bir milyar uzaklıktaki, yükseklikteki şeyleri konuşuyorlar. Evlilikten. İlkokul çocuğu, ya 3. sınıfta ya 4. sınıfta. Küçücük kızlar. Aman Allah'ım. Ağzım açık kaldı. Kendilerinden geçmişler, birbirleriyle konuşuyorlar. Evlilikler, mahremiyetler vesaire meselelerini. Ben yanlarına arkasından duya duya geldim. Yanlarından geçtim. Kulak misafiri bile değilim. Onlar benim kulağıma zorla gir-

di, o sözler yani. Ben onları dinlemek bile istemedim. Ağzım açık kaldı. Bu ne demek? Böyle olur bu işler.

Onun için uygun olanı terbiyelerini ayrı yapıp vakti gelince evlendirin. Doğru olanı budur. Tanıştırdın mı birbirlerine bakarlar. Beğenirler. Dayanamazlar. Dayanamıyorum anne, der gelir. Boynuna sarılır annesinin. Yanaklarından öper. “Çok seviyorum, dayanamıyorum. Asacağım kendimi, bu hapların hepsini yutacağım. İntihar edeceğim.” Yapma kız, etme deli kız. Etme bilmem ne. Çünkü şair ne diyor:

“Göz gördü gönül sevdi. A benim yüzüm ahım.

Kurbanın olam var mı benim bunda günahım?”

Var tabii. Olmaz olur mu? Günahın sünnet-i seniyyeye uymaman. Hadîs-i şerîflere uymaman. Müslüman ayrı bir dinin, yüce bir dinin, mukaddes bir kitabın, Allah'ın seçtiği mümtaz bir ümmetin mensubu. Müslümanın her şeyi kendine özeldir. Yani çok kıymetli bir şey. Her şeyi farklıdır. Özeldir. Kendisine

mahsustur. Müslümanın çocuğu yetiştirmesi başka türlü olur. Büyütmesi başka türlü olur. Evlendirmesi, düğünü başka türlü olur. Kazanması başka türlü olur. Sözü doğru olur. İşi ciddi olur. Allah'ın rızasını düşünür. Haramdan sakınır. Öyle her kazançlı işe atılmaz hemen. Haram mı, helal mi diye düşünür. Haramsa yanaşmaz.

Müslüman kahraman bir insandır. Destanı yazılacak insandır hakiki bir müslüman. Adam şimdi her şeyi topa tutuluyor. Müslümanın her huyu topa tutuluyor. Aldırmayacaksın. Peygamber Efendimiz'in zamanında müslümanlar tenkit edilmedi mi? Edildi. Bu halkın çenesini tutamazsın. Bu halk sana dil uzatmak değil, Peygamberlere dil uzatmak değil, âlemlerin Rabbine dil uzatıyor.

O halkın dediğine ne bakıyorsun? Sen kendi doğru bildiğini yapacaksın. Birisi dünya tepsi gibi düz, dese inanacak mısın? Değil. “Hocam görmüyor musun? İşte tepsi gibi düz. Göz var izan var. İşte denize bakıyorsun dümdüz. Zaten yuvarlak olsa aşağı tarafa dökülür.” Senin aklın ermez bu işe. Dünya yuvarlaktır. “Dümdüz görünüyor işte, güneş

buradan doğuyor buradan bakıyor.” Güneş doğup batmıyor bir kere. Onu da bilmiyorsun. Dünya dönüyor da sen öyle görüyorsun. Güneş doğup batmıyor. Güneş olduğu yerde duruyor. “öyle mi?” Öyle tabii. Ne sandın.

İşte İslâm'ı tenkit edenler böyle. Mantıklı konuşmalar bile konuştukları mantıklı değil. Onun için sen hakk bildiğin şeyi bırakmayacaksın. Hanımlar ayrı otursunlar. Beyler ayrı otursunlar. Çocuğunu güzel terbiye et. Kız çocuğunun yataklarını bile belli yaştan sonra ayrı yapmak lazım. Kız çocuklarının oğlanlarla yatakları ayrı olur. Erkek çocukların odaları ayrı olur.

Almanlar hoşuma gitti. Bir ailenin çocukları varsa. Kız ve erkek çocuğu varsa. Üç odadan daha az odalı yerde kiralık durmaları yasakmış. Ceza sebebiymiş. Ben duydum. Aferin Almanlara. Diyorlarmış ki; anne babanın bir odası olması gerek. Erkeklerin bir odası. Kızların bir odası. Çocuklara en aşağı üç oda lazım. “Param yok alamıyorum.” “Gel ben sana devletten yardımla böyle üç odalı ev bulacağım.” diyormuş ve veriyormuş. O neden yapıyor? O da kendi dinlerinde bizim

bu dinimizdeki usul olduğundan biliyor da ondan yapıyor. Dindar da ondan yapıyor.

“Onların bazı huylarının bizim bazı huylarımıza benzemesinin sırrı nedir hocam?” Gayet basit. Hepsini Allah öğretiyor güzel şeylerin. Peygamberler gönderiyor. Peygamberler öğretiyor. Aynı şeyi öğretiyor. Güzel olan şeyleri öğretiyor. Haram yemeyin. Hırsızlık yapmayın. Musa *aleyhisselamın* bildirdiği emirden Kur’ân’ı Kerîm’de de var. Hepsi var Kur’ân’ı Kerîm’de. Hocalar bilir. Musa *aleyhisselama* ne emretmişse Kur’ân’ı Ker’im’de var. İbrahim *aleyhisselama* emrettikleri Kur’ânı Kerîm’de var. Onun için benziyor. Bozulmamış emirleri koruyabilmişlerse bizimkine benziyor. Bozulmuşsa benzemiyor.

“Hocam bu hıristiyanlar böyle açık saçık geziyor, hem dindar.” Onlar da gezmezdi şaşkın kardeşim. Bunlar da yine açıldılar. Bunlarda da kapalılık vardı eskiden. Ben hatırlarım, Kapalıçarşı’da bir yaz terlikçi dükkanında çalıştım. Bir Ermeni dudusu geldi. Dul kadın. Dudu demek dul kadın. Böyle örtünmüş. Eline de eldiven giymiş. Pabuç alacak, terlik alacak yani bizden. Geldi oturdu.

Takvâsına hayran kaldım. “Ben Allah'tan korkarım aman.” diyor. Örtülü. Aslı öyle. Sonradan şaşırırmışlar. Bilmiyor musunuz eski şarlo filmlerinde 1900lü yıllarda plajlarda giyim filan nasıl? Kollar uzun uzun kadınların. Eskiden böyle kısa kıyafetler yoktu. Onlar da sonradan bozuldu.

Onun için hiç şaşırmayalım. Aldanmayalım. Doğru bildiğimiz işi “Bu doğrudur.” diyelim, yapalım. Eğriye eğri, doğruya doğru. Evet birinci hadîs-i şerîf bu.

b. Meclislerinizi Ziyetlendirin

İkinci hadîs-i şerîf.

زَيْنُوا مَجَالِسَكُمْ بِالصَّلَاةِ عَلَيَّ، فَإِنَّ صَلَاتَكُمْ عَلَيَّ
نُورٌ لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

Yine İbni Ömer *radiyallahu anhu* ve Ebû Ümâme *radiyallahu anh*'ten bu hadîs-i şerîf. Peygamber Efendimiz bu hadîs-i şerîfde buyuruyor ki:

Zeyyinu mecalisetun. Meclislerinizi, toplantılarınızı, yaptığınız toplantıları ziyetlendirin.

Bissalate aleyye. Bana salât ü selâm getirmekle ziynetlendirin.

Fe inne salatekum aleyye. Çünkü sizin bana salat-u selam getirmeniz. *Essalatü vese-lamü aleyke ya Rasûlallah* demeniz, salatu selam getirmeniz. Veyahut *Allahümme salli ala seyyidinâ Muhammedin ve âlihî ve sellim* demeniz,

Nurullekum yevmel kıyameh. Kıyamet gününde sizin için nur olur. Kıyamet gününün zulümâtında, karanlıklarında sıratı geçerken mahşer yerinde nur olur. Müslümanların ibadetleri, taatleri nur olacak. Önlerini, arkalarını, sağlarını sollarını görecekler. Sıratı rahat geçecekler. “Aman Yâ Rabbi! Nurumuzu tamamla Yâ Rabbi!” diye dua ede ede gidecekler. Bir sönuverirse, ışksız kalırsak diye korka korka geçecekler.

رَبَّنَا اَتِمِّمْ لَنَا نُورَنَا وَاعْفِرْ لَنَا إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ

قَدِيرٌ

Rabbena etmimlenâ nurena fağfirlena rabbena inneke raufurrahim

diye dua ede ede geçecekler. Salât ü selâm nurdur Peygamber Efendimiz'e. Bir mecliste müslümanlar bir yerde toplandılar. Konuştular konuşular. Kalktılar. Peygamber Efendimiz'e salât ü selâm getirmediler. Peygamberimiz'in anılmadığı, Peygamberimiz'e salât ü selâm getirilmemiş bir mecliste toplananların durumu neye benzer?

Sanki bir leşin başına o leşin etini yemek üzere köpekler toplanmış da dağılmışlara benzer. Yani o toplantı hayırlı bir toplantı değil. Hayırlı toplantıda Allah *celle celalühü* anılır Peygamber Efendimiz'e salât ü selâm getirilir. *Allahümme salli ala seyyidinâ Muhammed* diye. Toplantı hayırlı bir toplantı olur. Allah adı anılmayan salât ü selâm getirilmeyen İslâmî meclis, toplantı olmaz. O Peygamber Efendimiz'e getirilen salât ü selâmlar nur olacak. Müslümanın önünü ardını aydınlatacak. Onun için Peygamber Efendimiz'e salât ü selâmı çok getirmeye dikkat eyleyin.

c. Allah Rızası İçin Sevin

Ve üçüncü hadîs-i şerîf. Ebû Hüreyre *radıyallahü anh'ten* bu da. Peygamber *sallalla-*

hu aleyhi ve sellem Efendimiz bu hadiste buyurmuş ki:

زِيَارَةُ الْغَنِيِّ كَالصَّائِمِ الْقَائِمِ، وَزِيَارَةُ الْفَقِيرِ كَالْجِهَادِ
فِي سَبِيلِ اللَّهِ، وَتَعْدِلُ خُطَاهُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ

Bu hadîs-i şerîfte bahsedilen ilginç bir konu. İnsanlar birbirlerini ziyaret edecekler. İslâm'da müslümanın müslümanı sevmesi, ahbaplık arkadaşlık etmesi, dostluğunu sürdürmesi, ziyaret etmesi çok sevaptır. Müslümanın müslümanı sevmesi ibadet. Ben Ahmet'i seviyorum. Niçin seviyorsun? Müslümanım, o yüzden ondan seviyorum. Mehmet'i de seviyorum. Hasan'ı da seviyorum. Hocam seviyorum tamam.

Neden seviyorsun? Menfaat mi var? Hayır. Tabi menfaat de olabilir ama ben onu müslüman olduğu için seviyorum. Falanca adama niye kızılıyorsun? O da biraz günahkâr bir adam. Zalim bir adam. Kusurlu bir adam. Kusurlarından dolayı kızılıyorum. Allah'ın bildiğini ne saklayayım. Ona da kızılıyorum.

O da var mı İslâm'da? O da var. Allah için sevmek de var İslâm'da. İyi insanı sevmek

var. Kötü insana da kötülüğünden dolayı buğz etmekte var. *El hubbu fillah* ta var. *El buğzu fillah* ta var. Kötüye Allah rızası için buğz etmek de var. Adam hırsız. Adam rüşvetçi. Adam hep haram yiyor. Adam hep haksızlık yapıyor. Batırdı memleketi. Allah rızası için ona kızıyor. Neden? Yaptıkları işler yamuk da ondan. Sevecek değilim onu. Kötülüğü Allah rızası için sevmemek, iyiyi Allah rızası için sevmek.

Sevmek ibadet ve sevap. Hem de çok sevap. Hem dünyada sevap hem âhirette mükâfat. Bir müslüman bir müslümanı severse Allah da onu seviyor. Ve mahşer yerinde birbirini Allah için seven insanları Arş-ı Âlânın gölgesinde nurdan minberlerde oturtuyor. Aşağıda bırakmıyor. Mahşer kalabalığının içinde sıkışıklıkta, terli yerde bırakmıyor. Onlar bizim şimdi gökte yıldızları seyrettiğimiz gibi yukardakileri seyredeceklermiş. Mahşer halkı?

Kim bunlar yâ Rabbi! Nurdan minberlere oturmuş yüzleri pırıl pırıl nur. Elbiseleri nur. Kim bunlar yâ Rabbi!? Bunlar şehitler mi acaba? Bunlar Peygamberler mi acaba? Yâ Rabbi!

Bu nurdan minberlere oturan kimler, diyeceklermiş.

Peygamber Efendimiz buyuruyor ki: “Bunlar birbirlerini Allah için sevenler.” Arş-ı Âlâ'nın gölgesine oturacak başka insanlar da var ama Allah için birbirini sevenler arşın gölgesinde gölgelenecekler. Onlardan birisi de onlar. Sonra cennete girecekler. Çünkü birbirini Allah için sevenleri Allah seviyor. Sevince de cennete sokuyor. Cennete de girecekler mi? Girdiler. Sonra? Cennette bir tanesinin yeri biraz aşağılarda. Ötekisi çok yukarda. Allah bu iki kardeşi birbirinden ayırmaz bunu da onun yanına getirir. Onun seviyesine getirir. Derecelerini de eşit yapacak. Onu sevdiğinden dolayı. Ve kişi sevdiğiyle beraber haşrolunacak.

Söz sözü açıyor. Sevbân *radiyallahü anh* Peygamber Efendimiz'in yüzüne hayran hayran bakıyordu. Herkes bakamaz. O bakıyor böyle. Peygamber Efendimiz dedi ki: “Ne oluyor Sevbân? Bakıyorsun. Niye?”

“*Etemette'u bi nazari ileyke ya ResulAllah.*” Yâ Resûlallah senin yüzüne bakarak

nimetleniyorum. Bakış bile bir nimet bir lezzet. Zevkten zevke geçiyorum. Yalnız yâ Resûlallah bir derdim var. Bir üzüntüm var.

“Sen yarın firdevs-i âlâya gireceksin. Makâm-ı Mahmûd’a çıkacaksın. En yüksek derecelere ereceksin. Acaba ben cennete girecek miyim? Girmeyecek miyim? Cennete gireceksem bile senin makamın nerede? Ben gariban fakirin yeri nerede? Ben cennete girsem bile acaba seni görebilecek miyim cennette diye üzülüyorum.” dedi. Peygamber Efendimiz *sallallahu aleyhi ve sellem* ona ne buyurdu?

“Kişi sevdiğiyle beraber haşrolacak.” Kimi severse onunla beraber olacak. Allahu Teâlâ hazretlerinin bir ikramı da bu. Seven kardeşlerin yüksek olanın seviyesine aşağıdaki gelecek. O yüzden yüksek insanları sevin.

Seversen bir güzel sev

Çekme çirkin derdini.

Türkü ama buraya yakıştı şimdi. Halk türküsü ama yakıştı. Yakışmadı mı? Veysel yakışmadı mı? “Seversen bir güzel sev çekme çirkin nazını.” Güzel kimse, mübarek Allah'ın

bir evliyâsını sev. Peygamberlerini sev. Saha-be-i kirâmı sev. Onların yanına git. Abuk sabuk, sonradan uydurma, şişirme, sahte kimselerle ne uğraşıyorsun? Seversen bir güzel sev. Bir de cennete girdikten sonra ne olacak biliyor musunuz? O da beni çok duygulandırıyor. Sizin de hoşunuza gideceğini sanıyorum. Cennetin biliyorsunuz gölgelik, safalı yerleri var. Subaşları var. Irmak kenarları var.

فِي ظِلَالٍ وَعُيُونٍ

Fî zilâlin ve uyûn.

لَا يَرُونَ فِيهَا شَمْسًا وَلَا زَمْهَرِيرًا

La yerevne fi ha şemsen ve la zemherina. Acı soğuk görmeyecekler. Güneşte, sıcakta burnalmayacaklar. Cennet her bakımdan güzel. Cennetin gölgelikleri var. Romantik değil şairâne. Şairâne yerleri var güzel yerleri var. Oraları aydınlanacakmış. Bilmiyorum ona mı benzeyecek nasıl olacak.

Resim çekerken ışıklanıyor ya birden. Tam o esnada. Flaş diyorsunuz. Birden ışık parlıyor. Öyle ışıklanacakmış. Ortalık ışıklanacak ama parlamayıp geçmedi devam ediyor. O loş yerler-

de, şairane yerlerde oturan oradaki cennetlikler diyeceklermiş ki: “Birbirlerini Allah için sevenlerden birisi köşkünün balkonuna çıktı. Varalım da şunları seyran eyleyelim.”

Yani anlayabiliyor musunuz ki Allah için birbirini seven insan köşkünün balkonuna çıktığı zaman cennetin loş yerleri ışıklandırılıyor. Işıklanmasından anlıyorlar ki o mübarek balkona çıkmış. Bir de ne diyorlar? Gidelim seyran edelim. Seyri de güzel. Yüzleri demek ki o kadar güzelleşecek ki gidelim şunları seyredelim. Işıl ışıl, pırıl pırıl, renk renk.

Biz bu sefer dünyanın gelir seviyesi en yüksek veya parası en çok olan sultanı kimmiş? Brunei sultanı. En zengini oymuş yani. Brunei diye Borneo adasında bir sultanlık var. Çok güzel camileri var. Brunei’ye gittik. Orada dediler ki: “Sultanın kardeşi burada bir gezinti yeri yaptı ki. Gezme yeri. Sefa yeri. Gidin bir görün.” Aldılar bir akşam götürdüler. Aman Allah’ım aman. Aman Allah’ım aman. Görmeyince tarifi zor. Öyle geniş bir sahaya öyle güzel şeyler yapmışlar. Bedava.

Bir lunaparka girdiğin zaman inmeler çıkma-lar parayla değil mi? Bedava. Her şey bedava.

Gezdik tozduk bindik. Her şey gayet güzel. Çok paralar harcanmış. Nihayet en son bir havuzun kenarına geldik. Burada şu saatten şu saate kadar fıskiyelerin gösterisi olacak, dediler. Havuz kocaman, bir muazzam havuz. Orada da yüzlerce fıskiye var. Kimisi bu tarafa su fışkırtıyor. Kimisi bu tarafa. Kimisi dikeye. Kimisi havaya. Yani akıl almaz bir düzen kurmuşlar orada. Bir de ışıklandırma yapmışlar. Birden musiki başladı çalmaya. Musikiye göre bu fıskiyelerden sular fışkırıyor. Işıklar değişiyor. Sular da fışkırıyor ama düz fışkırmıyor. Kimisi böyle küçükten başlıyor fışkırmaya. Sırayla açılıyor. Kimisi yukarıya çıkıyor. Böyle kat kat oluyor. Bin bir türlü şekil. Musikinin namelerine uygun olarak bir musiki ziyafeti. Doyulamayacak bir ziyafet. Fıskiyelerin raksı. Dansı değil.

el-Fâtiha.

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN
23 Cemâziye'l-Âhir 1421 / 23.09.2000

[Bütün HADİS DERSLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

SERVER
Kürsü